Redacțiunea, Administrațiunea Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!
Birourile de anunciuri:
Brașovu, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seria garmondu pe o colonă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unu anu 40 franci, pe șése luni 20 franci, pe trei luni 10 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unu anŭ 10 fl., pe șese luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în casă: Pe unu anu 12 fl., pe șése luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplaru 5 cr. v. a. séu 15 bani.
Atâtu abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 41. Brașovŭ, Mercurĭ 24 Februarie (7 Martie) 1888.

Foile maghiare și Slavii din monarchiă.

II

Brașovŭ, 23 Februarie a. c.

Respundêndŭ foiei guvernamentale unguresci „Nemzet", diarulŭ independentŭ croatŭ *„Obzor"* scrie cu privire la gratulațiunea ce au trimis'o deputații slavi din parlamentul austriac episcopului Strossmayer, următórele:

„Organulŭ ministrului-președinte ungurescŭ descrise pe trimitĕtorii gratulațiunei ca pe nisce ómenĭ carĭ au comisŭ crima de înaltă trădare și amenință, că Ungaria va interveni în Cislaitania, decă acolo nu se face „ordine" și decă nu se împiedecă manifestațiunĭ, carĭ suntŭ contrarie dualismului și carĭ dau pe față nisce nisuințe nefavorabile intereselorŭ monarchiei, nisuințe carĭ tindŭ a înființa unŭ statŭ sudslavicŭ prin violarea integrităţii teritoriale a Ungariei. Onoratulŭ „Nemzet" dice: acela nu este unŭ amicŭ sincerŭ alŭ dualismului, care aderéză la activitatea episcopului nostru pe terêmulŭ culturei sudslavice."

„Se pare că cei din redacțiunea lui „Nemzet" nu credŭ în tăria dualismului, decă o gratulare, *în care nu se află nicĭ urmă de politică*, póte se iriteze așa de multŭ pe domnii aceștia, încâtŭ fără voiă trebue se se îndoiéscă omulŭ în starea normală a minții lorŭ. Acestŭ paroxismŭ maghiarŭ dovedesce, că cei de dincolo de Drava nu prea au încredere în soliditatea clădirii dualistice, și mai departe se vede dintrînsulŭ, cum înțelegŭ Maghiarii dualismulŭ, ce rolŭ îi atribue ei, ce aștepta ei dela elŭ. Pentru noi aceste interpretări ale dualismului nu sunt noue, dér e bine decă se reînoescŭ, căcĭ *repetita placent;* suntŭ adecă ómenĭ a cărora memoriă trebue se fiă reîmprospĕtată, carĭ trebue scuturațĭ, ca se nu adórmă prea de totŭ tare, și ca nu cumva în cele din urmă se credă, că ne luptămŭ numai contra unui periculŭ închipuitŭ."

„După părerea lui „Nemzet" unitatea sêrbo-croată, cea mai înaltă țintă a doririlorŭ episcopului Strossmayer, stă în contradicere cu idea dualismului. *Organisațiunea monarchiei pretinde ca se dică, după „Nemzet", ca fii aceluiașĭ poporŭ serbo-croatŭ se trăiescă între olaltă în certă și neînțelegere.* De aceea: *anatemă* episcopului Strossmayer, care prin promovarea concordiei sêrbo-croate lucréză în contra dualismului."

Acestŭ comentarŭ, ce'lŭ facŭ Maghiarii dualismului, este fórte instructivŭ pentru Croațĭ și Sêrbĭ. Ilŭ cunóscemŭ de multŭ, dér ne place multŭ, că acuma a apărutŭ într'o nouă edițiune îmbunătățită. Maghiarii trăiescŭ în ilusiunea, că Sêrbii și Croații de dragulŭ lorŭ se vorŭ nimicì unii pe alții. Se înșelă, acesta bucuria nu le va fi datŭ se-o aiba. Și pentru ca acésta se nu se întêmple va îngrijì patriotismulŭ și înțelepciunea Sêrbilorŭ și a Croaţilorŭ. Decă dualismulŭ pretinde ca Sêrbii și Croații sĕ se rĕsboiéscă unii pe alţii, atuncĭ și numai pentru acésta suntemŭ contrarii dualismului."

„Gratularea deputaților slavĭ din camera deputaților austriacĭ sêrbătoresce pe episcopulŭ Strossmayer ca pe întemeiătorulŭ institutelorŭ nóstre de cultură. Óre prin acésta episcopulŭ Strossmayer sĕ fi pĕcătuitŭ în contra ideei dualismului? Orĭ dóră au pĕcătuitŭ contra acestei idei aceia, carĭ sêrbătorescŭ operele episcopului pe acestŭ terêmŭ? Decă dualismulŭ pretinde ca noi sĕ nu progresămŭ în cultură, ca sĕ ni se stîngă lumina culturei mai înalte, ca sĕ servimŭ ca materialŭ brutŭ pentru totŭ feliulŭ de forme de statŭ, atuncĭ nu ne putemŭ împăca niciodată cu dualismulŭ."

„Felicitarea deputaților slavĭ mai amintesce și meritele lui Strossmayer pentru slavismŭ, pentru acea reciprocitate slavă, în care aflămŭ cea mai puternică garanțiă a desvoltării nóstre. Este óre acésta unŭ pĕcatŭ contra dualismului? *Idea solidarității slave nu e identică cu unitatea de statŭ politică a Slavilorŭ și de aceea ea nu este contrară nicĭ unei organisațiuni a monarchiei....*

„Maghiarii au mai puținŭ decâtŭ orĭ-cine causă, de a da legei, pe care se întemeiază actuala organisațiune a monarchiei, unŭ sensŭ, care stă în contradicere așa de mare cu cele mai sânte sentimente slave. Dualismului nu-i este iertatŭ a împiedeca pe Slavĭ sĕ se sêmță ca frațĭ nu-i este iertatŭ a oprì pe Sêrbĭ și Croațĭ de a-și lua nutremêntulŭ spiritualŭ din literatura bogată rusécă, de a se folosì de literatura multŭ mai desvoltată polonă și boemă. Acésta cu atâtŭ mai puținŭ li se póte denega, cu câtŭ Germanilorŭ austriacĭ le stă în voiă liberă a accentua la tótă ocasiunea unitatea națională cu imperiulŭ germanŭ."

„Nemzet" nu e mulțumitŭ cu aceea că deputații slavĭ ai parlamentului austriacŭ recunoscŭ legalitatea actualei organisațiuni a monarchiei; nu e mulțumitŭ cu aceea, că ei până acuma n'au esprimatŭ nicĭ c'unŭ cuvêntŭ dorința ca acésta organisațiune a monarchiei sĕ se schimbe: „Nemzet" voiesce ca aceștĭ deputațĭ sĕ se entusiasmeze pentru organisațiunea dualistă a monarchiei și ca în acestŭ entusiasmŭ sĕ-șĭ uite de originea lorŭ slavă. Ce-i prea multŭ strică. *Maghiarii arŭ trebui se fiă mulțamiți, că Slavii nu combatu dualismulu. Entusiasmulu nu se póte impune și cu atâtŭ mai puținŭ se póte dicta cu amenințărĭ*".

„Ni se pare, că purtarea cea sfiiciósă, care a făcutŭ pe deputații slavĭ în parlamentulŭ austriacŭ sĕ evite totŭ, ce ar pute sĕ fiă neplăcutŭ Maghiarilorŭ, i-a făcutŭ pe Maghiarĭ așa de îngâmfațĭ încâtŭ nu mai potŭ sĕ sufere nicĭ o gratulațiune eșită din sînulŭ deputaților slavĭ ai Austriei. Ceva mai puțină sfială și ceva mai multă energiă póte nu ar strica și atuncĭ Maghiarii n'arŭ considera ca neadmisibile nisce nevinovate manifestațiunĭ ale simpatiilorŭ slave".

Tratatulŭ de regulare a granițelorŭ austro-ungare-române.

(Urmare.)

Deputatulŭ sasŭ *Steinacker* dice, că unele observărĭ ale stângei estreme, care dovedescŭ unŭ spiritŭ dușmanŭ contra monarchiei, respingêndŭ comunitatea, nu potŭ ave bunŭ efectŭ mai alesŭ sub constelațiunile politice actuale. Acésta însemnéză în fața unui dușmanŭ din afară, că suntemŭ slabĭ.

Schimbarea teritorială a unui statŭ nu póte fi indiferentă pentru celalaltŭ. Orĭ-ce ar dice dreptulŭ nostru publicŭ, nu se póte nega, că în afară Ungaria în prima liniă se póte validita prin posițiunea de mare putere a monarchiei. Și nicĭ aceea nu se póte admite, că dinastia este singura legătură între Ungaria și Austria. Suntŭ interesele comune, care unescŭ ambele state prin pactulŭ dela 1867, creândŭ o uniune reală și le represintă în afară ministrulŭ comunŭ de esterne. Când e vorba de tractate internaționale, stânga estremă sĕ nu uite, că posițiunea de mare putere a monarchiei dă Ungariei ponderositate. Vorbitorulŭ e pentru primirea tractatului.

Președintele camerei nu se 'nvoesce cu ceea ce a disŭ antevorbitorulŭ, că adecă prin pactŭ s'a creatŭ o uniune reală, observândŭ că acésta nu corespunde cu posițiunea de dreptŭ publicŭ. (Vii aprobărĭ generale.)

Ferd. *Szederkenyi* dice, că în tractatele internaționale mai vechĭ ale Ungariei nu suntŭ espresiunĭ — cum a disŭ ministru-președinte — care sĕ violeze dreptulŭ publicŭ alŭ acesteia. In ele nu e vorba de Austro-Ungaria, ci de teritoriulŭ monarchiei austro-ungare, ceea ce corespunde pactului din 1867. Ministru-președinte a amintitŭ acea convențiune ce s'a încheiatŭ în afacerea căilorŭ ferate cu România. In acéstă convențiune se dice clarŭ, că convenția se încheiă între guvernele ungurescŭ și românŭ. Vorbitorulŭ susține moțiunea lui Györffy.

Ministru-președinte *Tisza*, respundêndŭ lui Apponyi, dice că n'a concesŭ sĕ se vateme dreptulŭ publicŭ alŭ Ungariei, ci a admisŭ numai că în tractatŭ obvinŭ unele espresiunĭ necorecte. Cestiunea cabinetului n'a pus'o formalŭ și speră, că în afacerĭ de dreptŭ publicŭ nicĭ nu va fi nevoiă sĕ o pună. Intrebarea e, că óre sĕ se sacrifice o convențiune de interesŭ comunŭ, fiindŭ că nu se potŭ corege unele espresiunĭ necorecte? Nu presupune, că cineva se va declara pentru alternativa pusă de Apponyi, spre paguba intereselorŭ țĕrii. (Vii aprobărĭ în drepta.)

Contele Albert *Apponyi* dice, că ministru-președinte scie, cumcă la astfelŭ de tractate cum e celŭ de față conlucră și astfelŭ de organe, alŭ cărorŭ concept contradice dreptulŭ publicŭ ungurescŭ și contra acestui conceptŭ e de așteptatu în totŭ timpulŭ, ca ministru-președinte sĕ apere deplinŭ dreptulŭ publicŭ ungurescŭ și sĕ pună chiarŭ și cestiunea de cabinetŭ. (Furtunóse aplause 'n stânga.)

Ministrulŭ *Tisza* vede, că cestiunile de dreptŭ publicŭ în faptă suntŭ de caracterŭ fórte îndoiosŭ; căcĭ contele Apponyi stabilesce o nouă teoria, după care nu numai față cu domnitorulŭ, orĭ cu parlamentulŭ, ci și față cu unŭ alŭ treilea factorŭ se póte pune cestiunea de cabinetŭ.

Iuliu *Schwarz* nu găsesce corectŭ, că se tragŭ clopotele pentru unele espresiunĭ admise ca incorecte de guvernŭ.

Emerich *Szalay:* Noi le tragemŭ înse. (Ilaritate).

Iuliu *Schwarz* polemiséză apoi cu Apponyi. N'ar fi cu scopŭ a face în împrejurările actuale sĕ cadă guvernulŭ.

Iosef *Madarasz* sprijinesce propunerea lui Györffy.

Bela *Grünwald* dice că violarea dreptului publicŭ ungurescŭ e așa de eclatantă încâtŭ nicĭ unŭ Ungurŭ nu o póte nega. Violarea a observat'o și guvernulŭ și călĕtoria ministrului de interne la Viena stă în legătură cu corectarea espresiunilorŭ violatóre. Proiectulŭ înclină spre uniunea reală. Sĕ se'ncerce numai odată a numi într'unŭ tractatŭ cu Serbia orașele sêrbescĭ unguresce de Nandorfehervar, Galambocz etc., și cu greu se va găsi unŭ diplomatŭ sêrbŭ, care sĕ subscrie acestŭ tractatŭ. Și unŭ ministru de acolo, care ar presenta unŭ astfelŭ de tractatŭ, n'ar sta nicĭ 24 de ore în oficiu. Vorbitorulŭ a cerutŭ în delegațiunĭ, ca posițiunea separată de dreptŭ publicŭ a Ungariei sĕ se recunóscă în titlurile ministerielorŭ comune, dér n'a isbutitŭ cu acéstă propunere, fiind-că nicĭ ministeriele comune, nicĭ diplomații noștri și — cum se pare — nicĭ guvernulŭ ungurescŭ nu vorŭ sĕ respecte independența de dreptŭ publicŭ a Ungariei. [Vii aprobărĭ în stânga].

După ce Iuliu *Horvath* a vorbitŭ pentru primirea tractatului, urmară vorbirile finale.

Raportorulŭ *Latkoczy*, rĕspundêndŭ oposițiunei, dice că în sensulŭ art. de lege XII din 1867 decidŭ legislativele ambelorŭ state ale monarchiei asupra cestiunilorŭ care atingŭ integritatea monarchiei totale. Dreptulŭ publicŭ ungurescŭ stă pe base cu multŭ mai tarĭ decâtŭ ca sĕ potă fi alteratŭ prin câteva espresiunĭ necorecte. De aci înainte tractatele internaționale sĕ se presinte mai întâiu ministrului de justiţiă ca sĕ le esamineze. Rógă camera sĕ respingă motivele.

Iuliu *Györffy*, după ce polemiséză cu mai mulțĭ deputațĭ, declară, că legătura de dreptŭ cu Austria nu involvă și o legătură teritorială. Față cu România guvernulŭ s'a arătatŭ slabŭ.

Akos *Beöthy* pledéză pentru moțiunea sa, polemiséză cu diferițĭ deputațĭ și dice că ministrulŭ Tisza pune cestiunea de cabinetŭ numai ca sĕ producă efectŭ, cum a făcutŭ în cestiunea băncii, când apoi a cedatŭ. Ministrulŭ-președinte a pusŭ alternativa că orĭ camera va vota proiectulŭ orĭ va sta în fața unei cestiunĭ de cabinetŭ. Față cu cine 'șĭ-a luatŭ ministru-președinte îndatorirĭ asupră'șĭ? Față cu ministerulŭ de esterne orĭ față cu guvernulŭ românŭ? Și cu ce dreptŭ s'a obligatŭ? Recomandă primirea propunerei sale.

Ministru-președinte *Tisza* ia din nou cuvêntulŭ și dice, că Iuliu Györffy póte privi liniștit la votare, căcĭ scie că tractatul nisuesce tocmai binele acelei țĕrĭ în care locuesce elŭ [Györffy, adecă alŭ Ardealului].

Ministrulŭ de interne *Orczy* protestéză contra aserțiunei, că la regularea granițeĭ ungare s'ar fi validitatŭ influința streină.

Urmândŭ votarea, tractatulŭ fu primitŭ cu 185 contra 86 voturĭ. Absențĭ au fostŭ 177 deputațĭ. Prin urmare tractatulŭ s'a primitŭ cu o maioritate de 99 voturĭ.

SCIRILE DILEI.

„Fóia Diecesană“ din Caransebeșŭ scrie: *Procesŭ de pressă* are și nevinovata nóstră „*Foiă Diecesană*,“ pentru că între „Varietățĭ“ a fostŭ luatŭ și ea o *simplă notiță* despre neîntrarea d-luĭ generalŭ Traianŭ Doda în dietă și despre invaliditarea mandatuluĭ sĕu de deputatŭ. Ascultarea prealabilă a redactoruluĭ a avutŭ locŭ încă în anulŭ trecutŭ, ér pertractarea finală este fixată pe diua de 7 Aprilie nou a. c. la tribunalulŭ regescŭ din locŭ, deórece pentru fosta graniță militară este în vigóre și astădĭ legea austriacă de pressă din 17 Decemvre 1852, după care tribunalele ordinare suntŭ totodată și tribunale de pressă. Resultatulŭ ĭlŭ vomŭ publica la timpulŭ sĕu.“

Astfelŭ numaĭ câteva diare maĭ lipsescŭ, care încă nu suntŭ acusate, pentru ca sĕ putemŭ dice, că întrega pressă românéscă e tîrîtă înaintea tribunalelorŭ.

* * *

Suntŭ de ocupatŭ: postulŭ de *magistru postalŭ* în *Apahida*, comit. Cojocneĭ, și în *Prejmerŭ*, comit. Brașovuluĭ, ambele cu contractŭ și cu cauțiune de 100 fl. în banĭ gata, precum și cu léfă de 150 fl. pe anŭ, 40 fl. cheltuelĭ de cancelariă și altă sumă cheltuelĭ de espedițiă. Petițiile se adreséză în timpŭ de treĭ sĕptĕmânĭ la direcțiunea postală și telegrafică din Sibiiu, unde se găsescŭ și condițiunile ce se punŭ concurențilorŭ.

* * *

In *Arrigŭ* s'au bolnăvitŭ de versatŭ (bubatŭ) dela 16—20 Februarie n. 9 copiĭ, dintre carĭ 3 s'au vindecatu, 4 au murită și 2 suntŭ încă în tratare medicală. In aceleașĭ dile s'au bolnăvitŭ în *Sadŭ*, totŭ comitatulŭ Sibiiuluĭ, 27 persóne de scarlatină, dintre care 8 s'au vindecatŭ, ér 19 suntŭ în tratare medicală.

* * *

Camera de comerțŭ și industriă din Brașovŭ a primitŭ dela biroulŭ statisticŭ din Pesta unŭ prospectŭ despre plănuita nouă ediţiune a *lexiconuluĭ localităților din Ungaria*. Lucrarea acésta, care e încredințată consilieruluĭ de secțiune Dr. Jekelfalussy, va apăré în anulŭ acesta și va costa 6 fl. pentru ceĭ ce o abonéză și 8 fl. pentru ceĭ carĭ o vorŭ cumpĕra dela librăriĭ. Subscrierile se potŭ face la camera comercială din Brașovŭ.

* * *

In comitatulŭ *Maramureșŭ*, în valea Anța, geologiĭ erarialĭ au descoperitŭ o bogată mină de aurŭ. Erarulŭ, precum spune „E-s,“ s'a și adresatŭ la comitatŭ ca sĕ'ĭ încuviințeze a înființa acolo o societate care sĕ lucreze mina. Numita fóiă speră că comitatulŭ va fi despăgubitŭ prin aurŭ pentru slabele isvóre de petroleu ce se descoperiseră maĭ nainte.

* * *

In séra de 2 (14) Martie, d-lŭ *Neculae Popovicĭ*, profesorŭ de cantŭ la liceulŭ românŭ și conducĕtorŭ alŭ coruluĭ „Reuniuneĭ române de cântărĭ“ din locŭ, va da în sala hoteluluĭ Nr. 1 unŭ concertŭ cu concursulŭ maĭ multorŭ puterĭ musicale de aci, bine cunoscute.

D-lŭ Popovicĭ e unŭ escelentŭ cântărețŭ, care nu numaĭ studiĭ seriόse a făcutŭ ci are și o voce cum rareorĭ audimŭ. Publiculŭ din Brașovŭ va avé decĭ plăcuta ocasiune, sĕ-lŭ audă executândŭ unŭ complexŭ de cântece, alŭ căruĭ programŭ ĭlŭ vomŭ publica îndată ce ni se va face cunoscutŭ.

* * *

Unŭ mare incendiu a distrusŭ în nóptea de 17 Februarie curentŭ *teatrulŭ națională din Iașĭ*. Foculŭ a isbucnitŭ pe când actoriĭ făceau repetițiă, și a arsŭ pe lângă celelalte și garderoba actorilorŭ. Numaĭ paguba trupeĭ se ridică la 200,000 leĭ. Actoriĭ au scăpatŭ numaĭ cu hainele de pe dênșiĭ. Nicĭ edificiulŭ teatruluĭ, nicĭ mobilierulŭ și celelalte efecte nu erau asigurate, în adevĕrŭ o negligență de neiertatŭ, cum dice „Resboiulŭ.“

Corespondența „Gazeteĭ Transilvaniei.“

Bicazŭ, 27 Februarie 1888.

Alegere de jude ilegală. — Domnule Redactorŭ! In comuna nóstră Bicazŭ în comit. Silvanieĭ fiindŭ fixată diua alegereĭ de jude comunalŭ pe 30 Ianuarie a. c. poporulŭ întregŭ purŭ românŭ, afară de 4—5 familiĭ jidovescĭ, aștepta cu nerăbdare sĕ se presinte în comună protojudele cercualŭ Kiss Lászlo ca sĕ ne scape de cârmuirea jidovéscă, maĭ alesŭ că și judele e jidanŭ. Dér ce sĕ maĭ vedĭ? Sosindŭ terminulŭ fixatŭ pentru alegerea juduluĭ, și presentându-se și protojudele, acesta, trecêndŭ pe lângă locuința notarială, se încuartiră la jidanulŭ Weisz Ignácz, de unde dede ordinŭ a se presenta și poporulŭ alegĕtorŭ acolo, și poporulŭ blândŭ din fire cum e se plecă ordinuluĭ, și ajungêndŭ acolo, după ce maĭ ânteiu s'au alesŭ treĭ bărbațĭ de încredere în presența acestora, d. protojude candidă pe treĭ inșĭ în persóna luĭ Weisz Ignacz, Deacŭ Toaderŭ și Popŭ Alesiu, despre a cărorŭ candidatură poporulŭ alegĕtorŭ nicĭ că visase, în contra aceste procederĭ protestă veteranulŭ preotŭ ca bărbatŭ alesŭ de încredere Elia Jortișŭ, dér fără succesŭ și așa vĕdêndŭ că poporulŭ cu alesulŭ sĕu de candidatŭ nu se primesce, plecă cătră casă, și după dênsulŭ totŭ poporulŭ alegĕtorŭ până la parochiă, unde se și pregăti apelulŭ în contra acțiuneĭ ilegale, subscrisă fiindŭ de întregŭ poporulŭ afară de Vasiliu Sasŭ, preparandŭ absolutŭ.

Până s'a consfătuitŭ poporulŭ, că ce ar fi de făcutŭ, étă că protojudele alege și întăresce de jude comunalŭ primarŭ prin cocișulŭ stăpânuluĭ caseĭ, și prin alțĭ 4—5 semenĭ pe Weisz Ignácz, fratele fostuluĭ jude în anulŭ trecutŭ anume *Weisz Moricz*, care se află acusatŭ și înprocesuatŭ pentru crima de incendiare a școleĭ nóstre confesionale din locŭ și a altorŭ treĭ locuințe învecinate cu totŭ mobiliarulŭ și recoltele lorŭ, de totŭ devastate și pe Deacŭ Todorŭ l'a numitŭ peste voiă poporuluĭ de jude. Étă cum doĭ frațĭ jidanĭ într'o comună românâ se potŭ neguțători cu birĕirea (oficiulŭ de jude comunalŭ) dându-o unulŭ altuia după ce se ostenesce cu ea în decursŭ de 3 anĭ séu și după 6 anĭ.

Astfelŭ de dreptate ne aduce și ne imparte constituționala stăpânire ungurescă. *Unŭ Sĕlăgianŭ.*

In cestiunea fundațiunei Mihocŭ.

Sub acestŭ titlu cetimŭ în „Biserica și Scóla“ din Aradŭ cu data de 21 Februarie n. următórea scrisóre ce i-o adreséză unŭ credinciosŭ din Beiușŭ:

In luna trecută ațĭ luatŭ notiță în fóiă despre mórtea preoteseĭ vĕduve din Pocola, Ecatarina Mihocŭ născ. Popa, precum și despre fundațiunea de 4000 fl ce au făcutŭ ambiĭ fericițiĭ testatorĭ pentru crescerea tinerimeĭ gr. or. dela gimnasiulŭ de Beiușŭ.

Incâtŭ însĕ în dilele din urmă — precum s'a observatŭ — se intenționéză din cutare parte și anume din partea eredeluĭ universalŭ D. S. a se scurta fundațiunea, respective a păși la tocmélă cu representanțiĭ bisericiĭ nóstre spre a se reduce suma — sub pretestŭ că nu se ajungŭ tóte legatele din lăsămêntŭ, — am aflatŭ de bine în interesulŭ causeĭ publice naționalĭ-bisericescĭ a atrage de timpuriu atențiunea forurilorŭ competinte bisericescĭ asupra aceste împrejurărĭ: ca adecă sĕ se informeze bine din tóte punctele de vedere despre adevĕrata stare a lucruluĭ, și anume sĕ lucreze intr'acolo ca testamentulŭ fericituluĭ preotŭ Zaharie Mihocŭ și alŭ soțieĭ sale Ecatarina sĕ se susțină și esecuteze în totă integritatea sa; ca nu cumva alterându-se în óre-care punctŭ, și astfeliu neîndeplinindu-se dorința testatorilorŭ, de o parte sĕ sufere daună biserica și națiunea în casulŭ de față, ér de altă parte sĕ înstreineze și pe alțiĭ carĭ ar dori sĕ testeze spre scopurĭ culturale și filantropice

Eu sunt tare convinsŭ, că fie-iertatulŭ Mihocŭ — ca omŭ realŭ ce era în viață, nu a testatŭ aceea ce n'a avutŭ, precum credŭ și aceea, că în decursŭ de unŭ anŭ nu s'a pututŭ înpuțina averea rĕmasă intratată, ca sĕ nu se ajungă tóte legatele pe lângă o manipulare consciențiósa.

Intêmplărĭ diferite.

Lupĭ la Zernescĭ. Lunĭ diminéța pe la 3 óre 2 ómenĭ plecară cu topórele ca sĕ se ducă în pădure. Unulŭ din eĭ ișĭ luase cu sine și pușca cu douĕ țevĭ. Cum eșiră din satŭ, dĕdură fără de veste peste o haită de 12 lupĭ. Omulŭ cu pușca trage asupra lorŭ și lovesce pe unŭ lupŭ. Acelŭ lupŭ sare asupra celuilaltŭ omŭ și ĭlŭ apucă cu colțiĭ de brațŭ, atuncĭ omulŭ celŭ cu pușca lovesce lupulŭ cu muchia toporuluĭ în capŭ și numaĭ după maĭ multe loviturĭ a pututŭ scăpa pe soțulŭ sĕu din gura lupuluĭ. Până ce se petrecŭ scena îngrozitóre haita de lupĭ stĕtŭ nemișcată. Pușcașulŭ după ce scăpă pe soțulŭ sĕu din periculuĭ celŭ mare, trage și cu a doua țévă asupra lupilorŭ, dér lupiĭ nicĭ atuncĭ nu se mișcară din locŭ. Atuncĭ ómeniĭ vĕdêndŭ, că cu dihăniile cele spurcate nu o potŭ scóte la cale, se întorseră înderĕtŭ în satŭ, mulțămindŭ luĭ Dumnedeu, că scăpară cu atâta.

Triste și rele dile amŭ ajunsŭ sub stăpânirea și administrațiunea ungurescă, că bietulŭ omŭ nu maĭ póte eși afară din satŭ de balele de lupĭ, carĭ în iérna acesta au devenitŭ așa de cutezătorĭ, ca lupiĭ din pustietățile Siberieĭ. Nicĭ-odată nu s'a auditŭ de atâtea atacurĭ de lupĭ și de atâția omenĭ mâncațĭ de lupĭ ca în iérna acésta.

Literatură.

Homerŭ, Iliada, cartea întâiu, tradusă în românesce de d-lŭ *G. I. Pitișŭ*, licențiatŭ în litere dela Universitatea din Bucurescĭ, a apărutŭ de curêndŭ în tipografia Dor. P. Cucu din Bucurescĭ. Traducĕtorulŭ a căutatŭ, precum se vede, a nu se abate de textulŭ orginalŭ. Limba e plăcută, stilulŭ ușorŭ, traducerea corectă.

Foia bisericéscă și scolastică din Blașŭ, redigiată de d-niĭ *dr. I. Rață* și *Al. Uilăcanŭ*. Nr. 11 dela 1 Martie conține: Ioanŭ Inocențiu L. B. Clainŭ de Sadŭ. — Observațiunĭ cu privire la raportulŭ dintre biserica română gr.-cat. și cea romano-cat. (urmare), de Dr. Augustinŭ Bunea. — Darea echivalentuluĭ. — Inscințare. — Revistă. — Necrologŭ. Epistole de pe terenulŭ pedagogieĭ practice, de V. Gr. Borgovanŭ. — Genesa și însemnătatea basmelorŭ poporale, de Al. Viciu, profesorŭ. — O catechesă practică. — Minciuna, causele și tractarea eĭ în scólă, de N. Trimbițoniu. — Cocorulŭ schiopŭ (poesiă), de Tr. Popŭ. — Lucră-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Măsuța năsdrăvană.

Istorióră pentru copiĭ, de dascălulŭ *Iuliu Bugnariu*.

Ci c'a fostŭ odată de multŭ, dér tare de multŭ, unŭ bietŭ omŭ calicŭ, carele așa era de avămnitŭ și cărcălitŭ de năcazŭ, încâtŭ — vorba celuia — focu'n vatră nu'ĭ ardea, nicĭ ștreampŭ de pâne pe masă n'avea. Sĕrmanulŭ omŭ, dimpreună cu muierușcă-sa și cu doĭ băețandrĭ, golĭ ca napulŭ și lipițĭ pămêntuluĭ de flămêndĭ, ce erau, — locuia într'unŭ bordeiașŭ netrebnicŭ, ce se afla clăditŭ în grohotulŭ codruluĭ, în creeriĭ stâncilorŭ. Câștigulŭ sĕu, pentru ca sĕ'șĭ țină sufletulŭ în cele oase pĕcătóse, era așa de neînsemnatŭ, încâtŭ de cele maĭ multe orĭ n'aĭ fi aflatŭ în căsuța lor unŭ bănuțŭ tăinuitŭ...

S'a întêmplatŭ însĕ odată — bunăóră cum se întêmplă și acuma — că în focuita aceea de țéră, unde trăia omulŭ nostru din poveste, s'a lățitŭ adecă o pârdalnică de scumpete, și ést-modŭ lipsurile și neghiobiile muritorilorŭ se înmulțeau din di în di, din care pricină sĕrmaniĭ noștri ómenĭ, neavêndŭ ce sĕ îmbucărescă, stăteau a se lespedi de fóme; — și începeau a se văiera copiiĭ, și tata și mama, și nu încetau d'a se întreba: „Ce-o sĕ fiă cu noĭ? Ce-o sĕ fiă cu noĭ?“

Vĕdêndŭ copilulŭ celŭ maĭ mare primejdia, ce-ĭ amenință, dise cătră celŭ maĭ micŭ:

— Scumpulŭ meu frățiorŭ, vino sĕ mergemŭ în pădure; acolo vomŭ culege mure și afine pentru noĭ și pentru părințiĭ noștri; acelea le vomŭ mânca și apoĭ nu vomŭ pieri de fóme!

Ișĭ luară deră o corfiță și plecară la pădure cu rânza golă, în nădejdea, că vorŭ afla mure și afine din belșugŭ. Dér se înșelară bieții copiĭ până după urechĭ, căcĭ murea nu era cóptă, ér afinele erau deja culese de alțĭ ómenĭ, cu multŭ maĭ înainte. Și s'au supĕratŭ rĕu sĕrmaniĭ copiĭ și voit'au sĕ întórne érășĭ acasă — cu coșuțulŭ golŭ — însĕ nu maĭ aflară calea cea adevĕrată. Incepură decĭ a plânge amarnicŭ, a se văiera strașnicŭ, a'șĭ face perulŭ măciucă, inima sferŭ, gura lingură și a striga ca din gură de șerpe după tata și mama lorŭ. Insĕ înzadarŭ.... eĭ nu puteau fi audițĭ de dênșiĭ, căcĭ mare era depărtarea dintre eĭ și părințiĭ lorŭ!

Și cum rătăceau eĭ cu capulŭ între urechĭ prin afundăturile codruluĭ, isbițĭ de fóme și supțĭ și la trupŭ și la față, — ajungŭ în sfĕrșitŭ la o căsuță mică, care era urzită din scórță de arborŭ și acoperită cu mușchiu de stâncă. Inaintea căsuțiĭ ședea îngândurată o muiere sfĕrșită de bĕtrână, carea fiindŭ îngerŭ de bună și sciindŭ pré bine mâhnirea copiilorŭ și năcazulŭ părințilorŭ lorŭ, — iĭ chiemă la sine și le dise într'unŭ ton molcăluțŭ, dér milosŭ:

— Venițĭ cu mine, în chiliuța mea, iubițĭ pruncĭ; voĭ sunteți rupțĭ de fóme și încărcațĭ de rouă; vreu adecă sĕ vĕ dau ceva sĕ mâncațĭ, că Dómne flămândĭ maĭ sunteţĭ! Er după ce vi'țĭ sătura în deajunsŭ, v'oiu arăta calea înspre casă ca astfelŭ sĕ ajungețĭ érășĭ la părințiĭ voștri, carĭ vĕ așteptă cu brațele deschise și cu ochiĭ înecațĭ în lacrĕmĭ!

Intrândŭ copiiĭ în casă, fuseră cuprinșĭ de o mirare împreunată cu frică, încâtŭ nu putură grăi nicĭ unŭ cuvêntŭ, vĕdêndŭ adecă, cum lumina ce de seră cădea în miĭ de colorĭ peste pietrile cele scumpe, ce împodobeau acéstă căsuță. Podeala era acoperită cu covóre trase în fire de diamantŭ, ér pe părețĭ atêrnau chipurĭ și icóne de o mărime uriașe, carĭ tóte păreau a fi făcute din drugĭ de aurŭ și argintŭ. Podulŭ era acoperitŭ de miĭ de steluțe, și părea a fi așa de susŭ și așa de albastru ca însușĭ cerulŭ. Pe josŭ nu maĭ vedeaĭ alta nimic, decâtŭ douĕ scaune umplute, menite pentru ședere, și o mĕsuță veche, dér modestă și curată.

Bĕtrâna muiere se întorse cătră copiĭ și le dise:

— Vedețĭ dragiĭ mătușiĭ, acésta este „*mĕsuță acoperi-te*.“ Când dicŭ: „*mĕsuță acoperi-te*,“ atuncĭ se acopere ea de ea, cu cele maĭ cinstite mâncărĭ și maĭ prețióse beuturĭ. Trage-ți-o numaĭ afară, înaintea căsuțiĭ și încercațĭ, și décă vĕ va căde troncŭ la inimă, sunt gata a vi-o da vouĕ, pentru că voĭ sunteți copiĭ bunĭ și drăgălașĭ.

Și copiiĭ traseră mĕsuța cu băgare de samă afară înaintea căsuțiĭ și încercară și diseră: „*mĕsuță, mĕsuță acoperi-te!*“ Și numaĭ decâtŭ se întinse pe mĕsuță o pânzătură frumósă trasă în sĕrmă de aurŭ, pe care se vedeau aburindŭ cele maĭ domnescĭ bucate și la fie-care cornŭ stătea câte-o sticlă rasă de plină cu vinŭ de celŭ maĭ prețiosŭ.

rile în acéstă lună. — Tractarea servitorilorŭ. — Varietăţĭ etc.

Petrecerea din Sĕcele.

„*Satulungŭ-Braşovŭ*, 21 Febr. v. 1888.

Domnule Redactorŭ! Aseră s'a ţinutŭ o producţiune declamatorică-musicală cu elevii şi cu elevele şcólei de tóte dilele şi de Dumineca din *Satulungŭ* la hotelulŭ „La sóre" de acolo. Programulŭ esecutatŭ este următorulŭ: 1. „*Daţi lumina*", corŭ, esecutatŭ de corulŭ scolarilorŭ: 2. „*Măriòra*", episodŭ din rĕsboiulŭ româno-ruso-turcŭ de V. Alexandri, declamată de eleva din şcóla de Dumineca Maria St. Ionescu; 3. „*Rĕmâi sănĕtósă!*" romanţă, duetŭ, cântată de şcolăriţele clasei a IV-a A. Dogarŭ şi H. B. Găitanŭ; 4. „*Copilulŭ de sufletŭ*", poveste de A. Pann, declamată de eleva şcólei de Dumineca A. I. Boncotă; 5. „*Sĕmĕnătorii*", poesiă de V. Alexandri, musica de Maurice Kohen, esecutată de corulŭ şcolarilorŭ şi şcolăriţelorŭ din Satulungŭ; 6. „*Adio la Moldova*", duetŭ, cântatŭ de elevele A. Dogarŭ şi H. B. Găitanŭ; 7. „*Sgârcitulŭ*", poveste de A. Pann, declamată de Maria St. Ionescu; 8. „*Tudorŭ Vladimirescu*", solo, cântatŭ de d-lŭ Băzĕrea: 9. „*Étă diua triumfală*", poesiă de V. Alexandri, musica de Humpel, esecutată de corulŭ învĕţătorilorŭ din Sĕcele.

Programulu a fostŭ esecutatŭ cu multă precisiune, dovadă de stăruinţele ce le-au avutŭ d-nii învĕţătorĭ din Satulungŭ la instruarea şi conducerea probelorŭ acestei producţiunĭ. Unele puncte din programŭ s'au repetatŭ la cererea publicului.

Intre conducĕtorĭ e vrednicŭ de tótă lauda d-lŭ G. Fulea, care a instruatŭ şi condusŭ partea musicală, apoi d-nii Dometie Dogarŭ, N. Bărsanŭ ş. a. Décă e a se face vre-o obiecţiune la acéstă producţiune, atuncĭ ar fi de disŭ numai atâta, că poesiile declamate au fostŭ cam prea lungĭ şi prin urmare obositóre, şi că în locŭ de a apăré unele şcolăriţe pe scenă de câte două orĭ ca diletante, ar fi fostŭ mai echitabilŭ să se facă rêndŭ şi altora pentru încuragiare.

Publicŭ a fostŭ cam puţinŭ şi mai alesŭ din poporulŭ seceleanŭ. Contribuirile benevole au fostŭ circa de 40 fl. ér cheltuelele de 30 fl.; venitulŭ curatŭ de 10 fl.

Astfelŭ de încercărĭ suntŭ fórte laudabile, pentru că au de scopŭ a câştiga simpatia poporului pentru şcólă, de aceea ar fi de doritŭ, când s'ar imita câtŭ se póte mai multŭ aceste esemple demne de tótă considerarea. Ca de încheiare fiă-ne permisŭ a adauge încă ceva, referitorŭ la menagiarea óspeţilorŭ din partea ospĕtarului-arêndaşŭ dela susmenţionatulŭ hotelŭ. Precum suntemŭ informaţi, hotelulŭ „La sóre" este proprietatea bisericelorŭ române din Sĕcele şi trebue sĕ ne bucurămŭ, când putemŭ contribui prin cercetarea acestui hotelŭ, ca óspeţi, în folosulŭ bisericilorŭ nóstre de acolo. Serviţiulŭ însĕ lasă fórte multŭ de doritŭ şi purtarea ,dură şi nepreventóre a ómenilorŭ hotelului e respingĕtóre astfelŭ, încâtŭ nicĭ pe departe nu promitŭ a câştiga simpatia şi atragerea óspeţilorŭ.

Organele competente arŭ trebui sĕ fiă mai circumspecte în privinţa acésta chiarŭ în interesulŭ bisericilorŭ proprietare.

Mai mulţĭ participanţĭ.

Pentru economĭ.

Lucrările în acéstă lună. Capriciile timpului nu se potŭ prevedé totdéuna; în éstŭ anŭ érna şĭ-a ţinutŭ natura sa din vechime şi astfelŭ multe lucrărĭ, carĭ se puteau isprăvi în Februariulŭ altei iernĭ mai domóle, au trebuitŭ sĕ se amâne pe mai târdiu, adecă pe Martie, când cu lungirea dilelorŭ şi cu încăldirea gradată a solului se sporescŭ din di în di şi lucrările esterne, pentru aceea trebue grăbitŭ cu gunoirea şi cu săpatulŭ. Se începe plugăritulŭ. Se sémĕnă ovĕsŭ, (căruia i place a fi sĕmĕnatŭ în arătură câtŭ de móle), orzŭ, grâu de primăvéră, mazĕre şi măzeriche. Trebue grăpată luţierna, trifoiulŭ şi esparseta; prin care operaţiune solulŭ devine mai pufăiosŭ, gunoiulŭ se împrăştiă, ér muşchii se stîrpescŭ. — Printre sĕmĕnăturile de tómnă şi de primăvéră mai rarĭ se póte arunca sĕmênţă de trifoiu. Se cară zama de gunoiu pe fĕnaţe şi mai bine pe locurile de napĭ. Se curăţă fĕnaţele de muşunóie. Apele potŭ face daune marĭ la morĭ şi la iazurĭ, pentru aceea proprietarulŭ trebue sĕ fiă cu grijă şi atenţiune şi sĕ nu încrédă totulŭ pe morarii arendaşĭ, carĭ nu se îngrijescŭ, numai de punga propriă. Cu finea lunei se începe lucrulŭ şi în viiă. Acum e timpulŭ de a alege pentru edificare arborii în pĕdure, a-i însemna şi a le trage cója de pe trupină în formă de inelŭ şi cu încetulŭ a-i usuca, căcĭ arborii astfelŭ tractaţĭ vorŭ presta lemnŭ mai durătorin şi mai solidŭ pentru edificare. La finea lunei trebuie tăiate nuiele de mestécănŭ pentru măturĭ, căcĭ atarĭ nuiele suntŭ mai vînjóse.

Boii îngrăşaţĭ trebue vênduţĭ şi cumpăraţĭ alţii pentru plugăritŭ. Vitele, când timpulŭ concede, trebue mânate la păşiune uscată; diminéţa şi séra însĕ au sĕ capete acasă bine de mâncare. Purceii fĕtaţĭ în acéstă lună nu suntŭ bunĭ de sĕmênţă; astfelŭ trebue ţinuţĭ bine, pentru ca sĕ crésca şi în acestŭ anŭ sĕ se ucidă. Oile trebue ţinute bine şi trebue aşternutŭ sub ele, deórece acum începŭ a fĕta. Spre finea lunei e datina a smulge întâia óră gâscele şi a o repeţi acésta érăşĭ după 8 sĕptĕmânĭ.

Acum înfloresce cornulŭ, alunulŭ, rĕchita, plopulŭ etc., pentru aceea trebue deschise coşniţele, curăţite şi fagurii mucedĭ tăiaţĭ. Matcele mai puţinŭ avute în miere trebue nutrite. În luna acésta e bine a cumpăra stupĭ, fiindcă acum se cunoscŭ, carĭ suntŭ de traiu.

Se continuă curăţirea pomilorŭ, de omide. Se plantéză pomĭ. Se póte începe altuirea în liberŭ, mai alesŭ la cireşĭ, perscĭ şi prunĭ. Se grebléză întrégă grădina. Se face arangiamentulŭ în table şi straturĭ. Se împlu cărările cu petrişŭ şi nisipŭ. Trebue sĕmĕnate legumele, ce nu s'au putută sĕmĕna în Februarie pentru vitregimea timpului, precum morcovĭ, pĕtringei etc; mai departe se plantéză hirénŭ, fragĭ, mătăcină, isopŭ, jale, lavendule, rută pelinŭ, tarconŭ, macrişŭ spargă şi alte plante aromatice perenalĭ. Se ia învĕlişulŭ de pe anghinare séu articiocă şi de pe salată.

„Fóia bis. şi şcol."

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Viena, 6 Martie. Între nunţiulŭ de aicĭ şi ambasadorulŭ Rusiei se negociéză viu pentru restabilirea raporturilorŭ diplomatice ale Rusiei cu Vaticanulŭ.

Berlinŭ, 6 Martie. Impĕratulŭ sufere de bólă de rinichĭ în urma unei rĕcelĭ uşóre. Bursa a fostŭ indispusă din causa acestei scirĭ.

Bucurescĭ, 6 Martie. Demisiunea cabinetului Brătianu îşĭ află motivulŭ în situaţiunea din întru. Politica esterióră a României nu va fi atinsă de o eventuală schimbare a cabinetului.

Belgradŭ, 6 Martie. La alegerile de erĭ pentru Scupcina au reportatŭ o strălucită învingere radicalii dela guvernŭ. Faptulŭ acesta se consideră ca unŭ desastru mare pentru partida luĭ Risticĭ.

ULTIME SCIRĬ.

După o depeşe ce primesce din Viena „Journal des Débats," Impĕratulŭ Wilhelm a scrisŭ Impĕratului Franz Iosif pentru a'i esprima dorinţa de a vedé pe Rusia şi pe Austria punêndu-se de acordŭ în privinţa Bulgariei.

„Gazeta Germaniei de Nord" află că o poemă pamfletară, sub titlulŭ de „Trăiéscă Francia", este rĕspândită la Bâle in Elveţia şi conţine insulte contra Germaniei. „Gazeta" face sĕ se observe, că datoria Elveţiei e de a evita provocările la adresa puterilor străine. „Suntŭ în Elveţia medii, carĭ ignoréză acéstă datoriă internaţională, dice „Gazeta", şi noi voimŭ sĕ sperămŭ că guvernulŭ elveţianŭ va urmări pe aceia carĭ turbură raporturile Elveţiei cu ale Germaniei".

Din Cair se telegrafiază, că Sudanezii au atacatŭ Suakimulŭ. Depeşile de sorginte englezéscă asigură, că inamiculŭ a fost respinsŭ, lăsândŭ vr'o sută de morţĭ şi răniţĭ. Ele mărturisescŭ în acelaşŭ timpŭ, că colonelulŭ Tapp şi cincĭ soldaţĭ au fostŭ ucişĭ şi că suntŭ 14 răniţĭ.

CUNUNIĂ.

Duminecă în 4 Martie s. n. şĭ-a serbatŭ cununia sa d-lŭ *Alesandru Papiu*, teologŭ absolutŭ, cu o nepótă a d-lui Dr. Simeonŭ Caianŭ, medicŭ montanŭ în Roşia de munte.

Totŭ atuncĭ s'a cununatŭ d-lŭ *Vasiliu Vlassa*, teologŭ abs. din Cicudiulŭ de Câmpiă, cu d-ra *Eleonora Rusŭ*, fiica d-lui preotŭ Daniilŭ Rusŭ din Băla de pe Câmpiă.

Priméscă tinerile părechĭ felicitările nóstre!

Logodnă.

D-şóra *Maria Zernoveanŭ* şi d-lŭ *Radu Giuvelca*, fidanţaţĭ.

Braşovŭ, 20 Februarie 1888.

Felicitările nóstre tinerei părechĭ.

Dare de sémă,

despre banii incurşĭ la despărţĕmêntulŭ Associaţiunei Transilvane Nr. II în Făgăraşŭ, pe anulŭ 1887.

(Continuare şi fine.)

1. Din Făgăraşŭ: Ionŭ Cintea, cancelistŭ la judecăt. în Făgăraşŭ, 50 cr., Ionŭ Ghimbăşanu, timarŭ şi proprietarŭ în Făgăraşŭ, 1 fl.

2. Colecta d-lui *Petru Leluţŭ* din Besembacŭ: Petru Leluţŭ proprietarŭ, Besembacŭ 2 fl., Ionŭ Popŭ Şerbanŭ parochŭ în Besembacŭ, 1 fl., Lazarŭ Carja proprietarŭ în Besembacŭ 40 cr., George Monea învĕţătorŭ în Besembacŭ, 50 cr.

3. Colecta d-lui parochŭ *Iosifŭ Caţaveiu* în Lissa: Damaschinŭ B. Caţaveiu parochŭ 50 cr., Iosifŭ Caţaveiu parochŭ, membru nou ordin., 2 fl 25 cr., George Ganea proprietarŭ 1 fl., Nicolae Szinn proprietarŭ 50 cr., Vasile Popŭ proprietarŭ, 50 cr., Gavrilŭ Popŭ, învĕţ. diriginte, ca membru nou ordin., 1 fl. 25 cr., Ionŭ Popŭ învĕţ. secund., 50 cr. Nicolae Munteanu parochŭ, 1 fl., Iosifŭ Popa-Radu not. cerc. 50 cr., Herman Kohn crîşmarŭ 50 cr., Mihaiu Popŭ economŭ, 1 fl., Aldulea Meţianu primŭpretore în Arpaşulŭ inf., taxa de membru ordinarŭ pro 1887. 5 fl., Carol Rusŭ, pretore în Arpaşulŭ inf. ca membru ajutătorŭ, 2 fl.

La aceştĭ banĭ adăogêndu-se suma de mai înainte, de 114 fl. 40 cr., avemŭ la olaltă 136 fl. 30 cr. v. a.

Mulţămită inteliginţei române din locŭ şi din Comitatŭ, care a solvitŭ regulatŭ şi care şĭ-a împlinitŭ datorinţa morală faţă cu causa culturală a poporului nostru.

Făgăraşŭ, 4 Faurŭ 1888.

Nicolau Cosgaria,
cassaru.

NECROLOGU.

Teologii din Blaşŭ cu adêncă durere anunţă, că iubitulŭ lorŭ confrate şi colegŭ **Corneliu Moşneagŭ**, teologŭ de anulŭ alŭ doilea, după grele suferinţe, a trecutŭ le cele eterne în 3 l. c. în etate de 23 anĭ.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria neuitată!

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 6 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.51	Vênd.	8.53
Argintŭ românescu .	„	8.45	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5[illegible]	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	102.—	„	103.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 5 Martie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	95.95
Renta de hârtiă 5%	82.85
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare	148.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune)	93.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune)	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune)	108.
Bonurĭ rurale ungare	103.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.75
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	121.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	122.90
Renta de hârtiă austriacă	77.45
Renta de argintŭ austriacŭ	78.65
Renta de aurŭ austriacă	107.60
Losurĭ din 1860	131.50
Acţiunile băncei austro-ungare	856.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur.	269.
Acţiunile băncei de creditŭ austr.	267.90
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04½
Mărcĭ 100 împ. germane	62.30
Londra 10 Livres sterlinge	126.95

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu

Copiii întru începutŭ fură cuprinşĭ de-o frică fără hotarŭ, căcĭ nu sciau de unde şi dela cine suntŭ acele mâncărĭ şi beuturĭ. Muncindu-i însĕ o fóme nemiluită şi fără asemĕnare, se aşedară voinicesce lângă mésă şi mâncară şi bĕură cu o nespusă bucuriă, căcĭ aşa ceva nu mai beuseră nicĭ nu mâncaseră în tótă viéţa lorŭ.

După ce s'au săturatŭ popeşce, luară mĕsuţa şi, mergêndŭ la bĕtrâna muiere ii sărutaseră mâna, apoi îşĭ luară „diua bună." de óre-ce unŭ dorŭ nebunŭ şi fără păreche ii muncia de-i potopia, dorulŭ adică d'aşĭ mai revedé înc'odată părinţii.

Muierea cea bĕtrână merse cu dênşii până la marginea codrului, le arătă calea cea adevĕrată, pe care potŭ ajunge mai cu înlesnire la părinţii lorŭ, apoi se întórse érăşĭ acasă, cu inima plină de bucuriă.

Şi merseră bieţii copii singurĭ ca cuculŭ; fără d'a-se aştepta la ceva năsbâcă, până ce în sfĕrşitŭ zăriră căsuţa părinţilorŭ lorŭ, carea numai d'abia se vedea din grohotulŭ codrului.

Acum începură copii a prinde niţică inimă, începură aşĭ întinde pasulŭ, a se bucura, a rîde şi a cânta. Ajunşĭ acasă se aruncară în braţele părinţilorŭ lorŭ, ii desmierdară şi-i sărutară cu dulce în vreme ce tata şi mama fuseră cuprinşĭ de-o năprasnică ametélă, vĕdêndu'şĭ eară odorele cele mai preţióse şi mai drăgălaşe pentru dênşii.

Trecură însă câteva minute şi 'şĭ veniră earăşĭ în orĭ. Acum merseră copii la măsuţă şi strigară: „*măsuţa acoperi-te!*" Şi măsuţa se acoperi de cele mai cinstite bucate şi beuturĭ. apoi aşedêndu-se cu toţii pe lângă măsuţă. se ospĕtară împreună ca şi nesce domnĭ de ţéră.

Copii şi tata şi mama au trăitŭ la olaltă în fericire şi bucurie, şi tóte lipsurile, năcazurile şi grijile au avutŭ pentru dênşii odată unŭ capĕtŭ. Ér pe bĕtrâna muiere, carea le prinse unŭ aşa mare bine, nu au uitat'o în tótă viéţa lorŭ, şi dacă trăiescŭ şi astădĭ, nu vorŭ uita-o nicĭ odată, ci totdeauna vorŭ aminti cu recunoscinţă numele ei.

Hordou, Februarie 1888.

Dascălulŭ Iuliu Bugnariu.

Nru 2265 ex 1888.

PUBLICAȚIUNE.

2—2

Spre scopulŭ îngrijirei apaductelorŭ și fântânilorŭ orășenescĭ din 1 Maiu 1888 până la finea lui Aprilie 1891 pe lângă o rebonificare anuală de paușalŭ, se va ține **Vinerĭ în 9 Martie a. c.** o pertractare de oferte.

Rebonificarea anuală de paușalŭ a fostŭ până acum 2800 fl. v. a. Condițiunile de oferte se vorŭ ceti cu ocasiunea pertractărei de oferte, până atuncĭ însĕ se potŭ examina la oficiolatulŭ orășenescŭ economicŭ. La oferare se admitŭ numai persóne de specialitate seu și astfelŭ de anteprenorĭ, carĭ au individĭ specialiștĭ pentru îngrijirea astorfeliu de lucrărĭ.

Spre acestŭ scopŭ suntŭ obligațĭ oferenții, ca sĕ-șĭ alăture la oferte referitórele documente.

Intreprindĕtorii au de a-șĭ așterne decĭ ofertele scripturistice sigilate și provĕdute cu 5% ca vadiu din acea sumă, pe care o pretindŭ ca rebonificare de paușalŭ, **până în 9 Martie a. c.** orele 12 din ḑi la d-lŭ primarŭ alŭ orașului Brașovŭ Franciscŭ de Brennerberg. In ofertŭ are sĕ fiă și dechiarațiunea, cumcă oferentului 'i suntŭ cunoscute condițiunile contractuale și de oferte și că se supune lorŭ.

In aceeașĭ ḑi după prânḑu la 3 óre se vorŭ deschide la oficiolatulŭ orășenescŭ economicŭ ofertele.

Brașovŭ, 25 Februarie 1888.

Magistratulŭ orășenescŭ.

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei" à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross,** în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Adolf Albrecht.**

Nr. 2165 ex 1888.

CONCURSŬ.

Pentru postulŭ de castelanŭ la castelulŭ din Branŭ, respective pentru postulŭ de inspectorŭ forestierŭ devenitŭ vacantŭ în urma resignărei la servițiu, se escrie prin acésta concursŭ.

Venitele sistemisate pentru acestŭ postŭ suntŭ următórele:

1. 300 fl v. a. salarŭ anualŭ.
2. 120 fl. v. a. paușalŭ de drumŭ și diurne.
3. 40 fl. v. a. paușalŭ anualŭ pentru îmbrăcăminte.
4. Locuință naturală în castelulŭ din Branŭ.
5. 28 metri lemne de fagŭ, loco castelŭ.
6. Folosința grădinei celei marĭ a castelului și locurilorŭ de castelanŭ în unŭ prețŭ de arendă de 120 fl. v. a. pe anŭ.

Competenții pentru acestŭ postŭ au ca sĕ-șĭ documenteze cunoscințele scolare și praxa în servițiulŭ făcutŭ în scutirea pădurilorŭ și în servițiulŭ auxiliarŭ technicŭ, sĕ'șĭ așternă testimoniulŭ asupra examenului depusŭ în resortulŭ de inspectorŭ forestierŭ, și unŭ testimoniu estradatŭ de unŭ medicŭ orășenescŭ orĭ comitatensu, pe temeiulŭ căruia are sĕ se documenteze, cumcă competenții suntŭ de constituțiă corporală sănĕtósă și tare și că organele de vedere și auḑire nu suntŭ defectuóse. Au sĕ documenteze mai departe prin testimoniu de botezŭ că nu au trecutŭ etatea de 40 anĭ, că cunoscŭ limba germană în vorbire și în scriere, că aparținŭ națiunei maghiare, preferindu-se mai cu sémă aceia, carĭ cunoscŭ limba română.

Petițiunile provĕdute cu amintitele documente au ca sĕ se așternă celŭ multŭ până **în 16 Martie a. c. înainte de prânḑu la 10 óre** subscrisului magistratŭ.

Brașovŭ, 25 Februarie 1888.

Magistratulu orășenescŭ.

Avisŭ d-lorŭ abonațĭ!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reînoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.